

เทศน์เช้า วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๙

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ธรรมะเป็นภาคปริยัติกับภาคปฏิบัติ ถ้าเป็นภาคปริยัติฯ พูดภาษาบาลีไหม มคธ แล้วอธิบายเป็นธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ภาคปฏิบัติฯ ไง ออกจาก หัวใจดวงนั้น

หลวงปู่มั่นบอกว่า กิเลสอยู่ที่จิต

ผู้ที่ฝึกหัดปฏิบัติเข้าไปแล้ว กิเลสมันหลอกทั้งนั้นนะ ถ้ากิเลสมันหลอก เห็นไหม เรามี อำนาจวาสนาหรือไม่ ถ้าเรามีอำนาจวาสนานะ กิเลสมันก็หลอกในหัวใจของตน ไปหาครูบา อาจารย์ หาครูบาอาจารย์เป็นภาคปริยัติ ภาคปริยัตินั้นมันก็เป็นธรรมะขององค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วเวลาพูดธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามันผิดที่ไหน

พูดธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าชัดเจนนัก แต่คนพูดมันไม่รู้ ถ้ามันไม่รู้ มันก็ไม่บรรพชาได้ แล้วไม่บรรพชาได้ก็เอาไปวัดคนอื่น วัดตัวเองไม่ได้ ไม่รู้จักตัวเองมันมีกิเลส ตัณหาความทะยานอยากหรือไม่

ถ้าในตัวเองมีกิเลสตัณหาความทะยานอยาก เรายอมรับ เรายอมรับ เพราะเรามีวิชา เราถึงได้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ แต่เรามีบุญกุศลไ้ เราได้มาเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบ พระพุทธศาสนา เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนทาน ศีล ภาวนา

ทาน ศีล ภาวนา

ทำทานฯ ทำทานก็เพื่อตัวเอง ทำทานฯ ก็เพื่อบารมีธรรมของหัวใจของตน ทำทานฯ ก็ เพื่การละความตระหนี่ถี่เหนียว ทำทานฯ ก็เพื่อเข้าถึงหัวใจของตนไ้

ทาน ศีล

ศีลคือความปกติของใจ ความปกติสุข ถ้าความปกติสุข เห็นไหม สีเลน สุขดี ยนฺติ สีเลน โภคสมฺปทา ผู้มีศีลมีธรรม ธรรมะคุ้มครอง ศีลมันคุ้มครองให้คนนั้นเป็นคนดีใจ แล้วถ้ามีธรรมๆ ยิ่งมหัศจรรย์เข้าไปใหญ่

แล้วมันอยู่ที่ไหนล่ะ

ก็มันอยู่ที่หัวใจของเราดวงนี้ไง

จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมีอวิชชา มีความไม่รู้ มีชาติตาในหัวใจของตน มันก็ทำให้ชีวิตเราลุ่มๆ ดอนๆ ขึ้นมา เห็นไหม

ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

ทำดีได้ดีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป นั่นมันเป็นเรื่องของกิเลส ทำชั่วมีถมไปๆ เวลาเราดี โพลดีพาย เราก็รู้ คนคนนี้ทำไม่ดีทั้งนั้นนะ ทำไมเขาประสบความสำเร็จในชีวิตต่างๆ

กรรมเก่า กรรมใหม่ ถ้าเขาได้สร้างเวรสร้างกรรมของเขามา เขามีโอกาสของเขาแล้วไง สว่างมาแล้วมีดีไป

ไอ้ของเรามามีดีๆ เลย ทุกข์ยากลำบาก ชัดใจเราร้อยเปอร์เซ็นต์ นี่เรามามีดีมาเลย ถ้าเรามีสติปัญญา เรามีสติปัญญาทำคุณงามความดีของเราเพื่อความสว่างไป เพื่อความสว่างไป เห็นไหม ทำดีๆ ทำดีไว้กับโลกนี้ แต่บุญและบาปติดหัวใจของเราไป

ถ้าบุญและบาปติดหัวใจของเราไป เห็นไหม ครูบาอาจารย์ที่ท่านประพฤติปฏิบัติมีดวงตาเห็นธรรม มันรู้เลย ถ้ามีดวงตาเห็นธรรมนะ สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้น สิ่งทั้งหลายทั้งปวงต้องดับเป็นธรรมดา สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นเพราะมันทำเป็น มันทำให้เห็น ทำให้มี เพราะมันเกิดขึ้น

ไอ้เนี่ยมันไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย คว่าน้ำเหลว ไร้สาระ แล้วให้กิเลสมันหลอก

ถ้ามีवासนานะ มันจะทบทวน แล้วมันจะตรวจสอบในหัวใจของตน ถ้ามันตรวจสอบๆ แล้ว ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ เวลานี้โรธมันดับทุกข์ขึ้นมา เราเป็นคนดับทุกข์ไง

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายืนยันในพระไตรปิฎก กิเลสขาดดั่งแขนขาด

คนเราตัดแขนตัดขาออกไป แล้วไม่รู้จักว่าอะไรขาดออกไปจากตัวเราเอง มันเป็นไปได้ไม่ได้

แล้วฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้น ไม่เห็นเกิดขึ้น ไม่รู้ว่าตัวเองเจ็บไข้ได้ป่วย เรื่องอะไร ไม่รู้ว่าตัวเองมีโรคภัยไข้เจ็บอะไร แล้วอะไรมันจะดับไปล่ะ

สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้น เอ๊ะ! โอ้โฮ!

ใครจะทุกข์ใครจะยากในโลกนี้เป็นเรื่องของเขา หัวใจของเราถ้าฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา ถ้ามัน เอ๊ะ! มันเห็นสติปัฏฐาน ๔ ตามความเป็นจริง ถ้าเห็นสติปัฏฐาน ๔ ตามความเป็นจริง เพราะอะไร เพราะเขาทำความสงบใจของเขามาเป็นสัมมาสมาธิ คือ สมาธิ แล้วเขาฝึกหัดปัญญาของเขา แต่ของเรา เราฝึกหัดปัญญาๆ ของเรา

หลวงตาพระมหาบัวท่านมายืนยันไว้ มันเป็นปัญญาบรมสมาธิ

มันก็เป็นปัญญาทำสมาธิ มันไม่ใช่เกิดสมาธิแล้วมันจะเกิดภาวนามยปัญญาขึ้นมา

เวลาคนเรา “ก็คิดแล้ว ภาวนาแล้ว ทำไม่ไม่ใช้ปัญญา”

โลกียะ เรื่องโลก เรื่องทางภาคทฤษฎี มันจะเป็นความจริงขึ้นมาไม่ได้

ถ้าเป็นความจริงขึ้นมาได้ มักโค ทางสายกลางในพระพุทธศาสนา มัน เอ๊ะ!

เพราะครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมนะ เราไม่รู้จักกิเลส เราไม่เห็นกิเลส เราจะแก้กิเลสอย่างไร เราไม่เคยรู้ไม่เคยเห็นอะไรเลย แล้วเราจะทำความสะอาดอะไร เราไม่รู้ไม่เห็นอะไรเลย แล้วเราจะหาเหตุหาผลจากที่ตรงไหน แต่ถ้ามัน เอ๊ะ! มันเห็นของมัน โอ้โฮ! สะเทือนใจมาก มันสะเทือนใจมาก นี่ชุมทรัพย์

ถ้าใครเห็นความผิดพลาดของตนเองแล้วจะดัดแปลงตนเอง คนนั้นจะเป็นผู้ที่มีคุณงามความดีขึ้นมา

โอ้เราไม่รู้ความเห็น ไม่รู้เห็นว่าผิดพลาดอยู่ตรงไหน ไม่รู้อะไรเป็นความผิดความถูกทั้งสิ้น เราดีทั้งนั้นนะ แล้วก็ตีโพยตีพาย ทำดีไม่ได้ดี ทำดีไม่ได้ดี

ทำดีๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโคณัตถ์โพธิ์ ทำดีๆ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่าน
อยู่ในป่าในเขาของท่าน ทำดีๆ หลวงตาพระมหาบัวท่านปฏิบัติให้ใครเห็นไม่ได้ เสียลับๆ

ทำคุณงามความดี ทำความดีของเราที่ทำของเรา แล้วไปเดือดร้อนอะไรกับใครล่ะ แล้ว
ใครจะมาเดือดร้อนกับเราล่ะ เว้นไว้แต่ครูบาอาจารย์ที่เป็นอสังขี มันพากันชักจูงไปเหลวไหล
บ๊าบคอกแตก ส่งออกไปเป็นสัญญาอารมณ์ทั้งสิ้น ไม่เข้าสู่พุทธะ ไม่เข้าสู่พระพุทธศาสนา

เข้าสู่พระพุทธศาสนา ศีล สมาธิ ปัญญา อย่างอื่นไม่เกี่ยว

ถือนมกลตี่นข้าว อ่อนวอนขอ ทำพิธีกรรมร้อยแปดพันเก้า มันก็เรื่องของพิธีกรรม มันไม่
เกี่ยวกับศีล สมาธิ ปัญญา มันไม่เกี่ยวกับสติปัญญาของเราที่จะเกิดขึ้น

สติปัญญาของเราเกิดขึ้น เรื่องอสังขยแดกข้างนอกมันก็เรื่องของเขา มงคลตี่นข้าว เห็น
แล้วมันเกิดธรรมสังเวชอีกต่างหาก

การเกิดเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ การได้พบพระพุทธศาสนาเป็นบุญกุศลที่ยิ่งใหญ่ เรา
จะไปอ่อนวอนขอสิ่งใดภายนอก พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนอย่างนั้น

อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ

อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ ตนต้องเป็นสัมมาสมาธิ ตนต้องรู้จักตนเอง มันถึงจะเป็นอตฺตา หิ
อตฺตโน นาโถ

อารมณ์ความรู้สึกมันเป็นกระแสสังคม กระแสโลก มันเป็นเรื่องอสังขยแดกภายนอก
แล้วพระพุทธศาสนา วัดครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมไม่มีอะไรเลย มีข้อวัตรปฏิบัติเท่านั้น ข้อวัตร
ปฏิบัติประจำหัวใจ แล้วถ้ามันมีข้อวัตรประจำหัวใจแล้ว ความสงบสงัดอันนั้นประเสริฐที่สุด

นี่ไง คนที่เป็นธรรมๆ เขาเข้าวัดเข้าวา เขาเคารพสถานที่ สถานที่ของผู้ทรงศีล ผู้ที่ทรง
ศีลๆ ผู้ที่ทรงศีลมันสงบระงับไป ไม่ใช่เป็นเรื่องของโลกใจ เข้ามาอสังขยแดก มีความมหัศจรรย์
เข้าไปในวัดอึ้งทึ่งไปหมดเลย

สวนสนุกเขาทำได้ดีกว่า โลกเขาทำได้ทั้งนั้นนะ ถ้าเอ็งมีสิ่งใดเป็นโลก โลกเขาก็หาได้ แต่
ถ้าเอ็งมีสิ่งอะไรที่เป็นธรรมนะ เขาหาไม่เจอ

เวลาพระในสมัยพุทธกาล เวลาประพฤติปฏิบัติไปแล้วสิ้นกิเลส เวลาสิ้นชีวิตนะ โอ้โฮ! มารมันไม่พอใจ มารมันค้นคว้า มารมันขุดคุ้ยพยายามแสวงหา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “มาร เธอไม่เจอหรอก เธอเห็นไม่ได้หรอก เธอค้นคว้า ไม่ได้หรอก เพราะอัสวักขยญาณทำลายพญามาร ทำลายสิ่งที่เชื่อมต่อกับกระแสสังขมสิ้นไปแล้ว เธอจะค้นหาอย่างใดก็ไม่เห็น ไม่ได้ เพราะเขาพ้นจากเงื้อมมือของเธอไปหมดแล้ว”

เขาพ้นจากเงื้อมมือตั้งแต่อรหัตตมรรค อรหัตตผลไฉน มรรค ๔ ผล ๔ โสดาปัตติมรรค โสดาปัตติผล สกิทาคามิมรรค สกิทาคามีผล อนาคามิมรรค อนาคามีผล อรหัตตมรรค อรหัตตผล เวลาธรรมะเกิดขึ้น อัสวักขยญาณทำลายภวสวะ ทำลายภพ ทำลายตรงนั้นนะ อวิชชามันสิ้นไปตั้งแต่ตรงนั้น พญามารมันสิ้นไปตั้งแต่ตอนนั้น แล้วมันจะเชื่อมต่อกันได้อย่างไร แล้วมันจะมาค้นคว้าหาเจอได้อย่างไร

ไอ้ของเราเต็มหัวใจ

หลวงปู่มั่นบอกไว้ อวิชชาอยู่ที่ฐิติจิต

ฐิติจิตคือจิตใต้สำนึก คือจิตเดิมแท้

จิตเดิมแท้แผ่ผองใส สว่างไสว นั้นนะอวิชชาทั้งนั้นนะ นั้นพญามารทั้งนั้นนะ แล้วมันครอบงำอยู่นั้นนะ แล้วสรวอ ส่งออกไปข้างนอก ไปเห็นแต่ข้างนอก นี่ไง มันถึงไม่ซื่อสัตย์กับตนเองไง

ถ้ามันซื่อสัตย์กับตนเอง ผู้ที่มีศีลมีธรรมขึ้นมาเขาซื่อสัตย์กับตนเอง เขาค้นคว้าดูแลหัวใจของเขา อตุตา หิ อตุตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ตนต้องแก้ไขตนเองได้ก่อนถึงจะแก้ไขคนอื่นได้ไง

ตนยังแก้ไขตนเองไม่ได้ ตนยังไม่รู้จักกิเลสต้นหาความทะยานอยาก ไม่รู้จักมรรคผล นิพพาน แล้วจะเอาอะไรไปแก้ไขเขา มันก็เป็นภาคทฤษฎีไง ก็ธรรมะพระพุทธเจ้า เวลาพูดสิ่งใดนะ ถ้าแก้ไขสิ่งใดก็เข้าไปสู่ทฤษฎี เข้าไปสู่ตำรา เหมือนไปหาหมอ หมอบอกคนไข้รอก่อน มันไปเปิดตำราดูก่อนว่ามันตรงหรือไม่ตรง ใช่หรือไม่ใช่ แล้วค่อยมารักษาคนไข้

แต่ถ้าเขาเรียนจบแพทย์แผนปัจจุบัน มาได้เลย เขายังชอบ เพราะมันเป็นการฝึกวิทยายุทธของเขา ผู้ที่มีประสบการณ์นะ แคมองเท่านั้นนะรู้เลย คนเจ็บไข้ได้ป่วยเป็นโรคอะไร แล้วจะแก้ไขได้อย่างไร เพราะประสบการณ์ของเขา เขามีความรู้ของเขา

เพราะตั้งแต่เขาจบการศึกษา แล้วมาฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา เริ่มต้นจากแพทย์ฝึกหัด แพทย์ฝึกหัดแล้ว แพทย์ฝึกหัดร่อนวิชามาก อยากจะผ่าๆ อย่างเดียวแหละ แต่ถ้าเป็นแพทย์ที่เขา มีประสบการณ์ของเขา ไม่ เขาใช้กล้องเข้าไปคืบออกเลย ไม่เจ็บ ไม่ปวด ไม่สะเทือนใครทั้งสิ้น ถ้าเขาซื้อสัตย์สุจริต ไม่ใช่แพทย์พาณิชย์

แพทย์พาณิชย์ แพทย์ทำเปล่า แพทย์กระเป๋เปล่า หลอกคนไข้ได้ป่วยเยอะเยาะไปหมด จะไปรักษานี้เสียหายไปทั้งสิ้น ฉะนั้น เขาถึงมีสภาพของเขาเพื่อควบคุมดูแลของเขา

ไอ้ของเรา นี่ไง สิ่งทีเื่องทางวิปัสสนากับคันถธุระไง ถ้าครูบาอาจารย์ที่เป็นจริงๆ นะ โอ้! แค่เคลื่อนไหวก็รู้แล้วถูกหรือผิด แค่ขยับก็รู้แล้วว่ามันจริงหรือไม่จริง

ถ้ามันจริงๆ เห็นไหม เรียบง่าย สงัดสงบในพื้นที่นั้น สัปปายะ ๔ สถานที่ที่เป็นสัปปายะ หมู่คณะเป็นสัปปายะ อาหารเป็นสัปปายะ ครูบาอาจารย์เป็นสัปปายะ แล้วถ้าเป็นสัปปายะ แล้วมันเข้ากันด้วยข้อวัตรปฏิบัติในหัวใจของตน มันจะไปตีโพยตีพายเรื่องอะไร สิ่งนั้นมันเป็นการที่ว่าเป็นที่อยู่ของผู้ทรงศีลใจ

ไอ้ที่เป็นที่อยู่ของใจนั้นนะ ไอ้โฮ! มีสายพานหมุนเลยนะ อีกทีก็ครึกโครมนะ

พระพุทธานุภาพไม่ใช่ธุรกิจ พระพุทธานุภาพ ทาน ศีล ภาวนา เวลาเสียสละทาน เสียสละทานเพื่อพระพุทธานุภาพ เพื่อภาวสวะ เพื่อภพนี้ ผังไว้ที่หัวใจของตน แล้วจิตใจถ้ามันเข้าไปในสถานที่ใด มันดูดีมี ชอบพอสิ่งใด นั้นนะกรรมของสัตว์ สัตว์โลก สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม กรรมที่ใครได้สร้างมา

หลวงตาพระมหาบัวท่านทำโครงการช่วยชาติฯ ลูกศิษย์ลูกหาที่เกาะติดท่านตลอดมา ท่านบอก มีสายบุญสายกรรมร่วมกันมาถึงเห็นเหมือนกัน เห็นคล้ายกัน แล้วชักนํ้าง่าย ไอ้พวกต่อต้าน ไอ้พวกถากพอกถาง นั้นเราไม่เคยร่วมบุญร่วมกรรมกันมา มีแต่ความเห็นขัดแย้งโต้แย้ง นั้นมันกรรมของสัตว์ สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม

ใครจะดีใครจะชั่วมันเรื่องของเขา เราจะสร้างคุณงามความดีของเราเพื่อหัวใจของเรา เราไม่ได้สร้างคุณงามความดีเพื่อใครทั้งสิ้น เราสร้างคุณงามความดีเพื่อหัวใจดวงนี้

พระโพธิสัตว์ ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย ถ้ามันสร้างคุณงามความดีเพื่อหัวใจของมัน มันมีสัจจะมีความจริงขึ้นมา มันมีฐาน มีกำลังที่มันจะคัดแยกได้ว่าดีหรือชั่ว ถ้าดีอนุโมทนา ส่งเสริมกระทำ ชั่ว ไปไกลๆ แล้วเราก็ไม่ทำ เราก็แยกออกจากความชั่วนั้น เราไม่ต้องการ เพราะความชั่วนั้นมันจะไปเป็นหมู่เป็นคณะกับพญามาร กับอริศา กับซาตาน

เราทำคุณงามความดีของเรา ผีก็หัดปฏิบัติขึ้นมาได้มากน้อยขนาดไหน เราจะเข้าสู่เส้นทางธรรม อย่างน้อยก็เป็นพระโพธิสัตว์ ถ้าทำคุณงามความดีของเรา ถ้าเรามีดวงตาเห็นธรรม ในวงกรรมฐานเขาเรียก “ภาวนาเป็น”

ถ้าภาวนาเป็น มันรู้ทุกข์ผิดแล้ว ถ้ารู้ทุกข์ผิดแล้ว หลวงปู่มันท่านปล่อยมือได้เลย แล้วมีครูบาอาจารย์ที่ติงามคุ้มครองดูแล เขาจะถึงที่สุดแห่งทุกข์

แต่ถ้าเขายังภาวนาไม่เป็น มันอันตราย เพราะมันไม่มีสิ่งใดเป็นขึ้นเป็นอัน มันไม่มีอะไรมีจุดยืนสิ่งใดอะไร มันก็เป็นเหยื่อ เป็นผู้ที่ใครจะชักนำไปเท่านั้น

ถ้าครูบาอาจารย์ที่ติงามท่านไม่ชักนำ ท่านทำตัวท่านให้เป็นตัวอย่าง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มันท่านทำตัวของท่านให้เป็นตัวอย่าง ไม่ชักนำใคร อยู่ที่ใครมีญาติใครฉลาดใครโง่

ถ้าฉลาด

“อู้อู! แห้งแล้ง ไม่มีอะไร”

นั่นนะพรหมจรรย์ นั่นศากยบุตร

ไอ้ที่ แหม! อยู่กันด้วยความคึกคะนอง อยู่ด้วยความชุ่มชื่น อยู่ด้วยทางการประชาสัมพันธน์ นั่นพิธีกรรม เรื่องโลก ที่ไหนก็มี ที่ไหนก็ทำได้ มันอยู่ที่เรามีสติมีปัญญาหรือไม่เราชอบอะไร

เราชอบความสงบสุข จิตใจชอบความสงบ ความวิเวก ปลอดภัยจากโลกามิส ปลอดภัยจากการชักนำของฝ่ายชาตาน ความสงบสุขนั้นแล้วเราพิจารณา พิจารณาของเรว่ามันเป็นความสุขจริงหรือไม่ มันพอใจหรือไม่

เวลาอยู่ที่อีกที่ก็ครึกโครมเหนื่อยนะ อายตนะนี้เปิด โอ้โฮ! ตลอด แล้วรับรู้ในหัวใจหนักหน่วง เปื้อน่ายแสนเข็ญ แต่ชาตานมันชอบ

ในที่สงบสงัดวิเวก ถ้าเป็นวิเวกมีความสุข วังเวงมันเป็นความทุกข์ มันเป็นความสุข ความทุกข์ในใจของตนที่ใครจะได้สัมผัส แล้วมันจะเข้าสู่จิตนิสัย นิสัยสันดานเดิมได้สร้างเวรสร้างกรรมสิ่งใดมา มันก็ดูติดกับสิ่งที่เป็นจิตนิสัยในหัวใจดวงนั้น เอวัง